

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE
DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 76g/2025

privind excepția de neconstituționalitate a unor texte din articolele 5 alin. (8) și 126 alineatele (3), (8), (10) și (13) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012

(poprirea mijloacelor bănești datorate debitorului insolvent [3])

CHIȘINĂU

6 noiembrie 2025

Curtea Constituțională, judecând în componența:

nei Domnica MANOLE, *Președinte*,
dlui Sergiu LITVINENCO,
dlui Ion MALANCIUC,
nei Viorica PUICA,
dlui Nicolae ROȘCA,
nei Liuba ȘOVA, *judecători*,
cu participarea dlui Dorin Casapu, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată la 20 martie 2025,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 6 noiembrie 2025, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor din Legea insolvenței, după cum urmează:

- textul „hotărârile și încheierile instanței de insolvență sunt definitive și executorii din momentul pronunțării” din articolul 5 alin. (8);
- textele „terțul poprit nu va face nicio altă plată sau operațiune care ar putea diminua bunurile indisponibilizate”, „indisponibilizarea se întinde nu numai asupra sumelor ajunse la scadență”, „indisponibilizarea se întinde și asupra fructelor civile ale creanței poprite, și asupra oricăror alte accesorii născute chiar după înființarea popririi” din articolul 126 alin. (3);
- alineatele (8), (10) și (13) din articolul 126 din Legea insolvenței;

ridicată de dl avocat Dumitru Stratan, în interesele SRL „Concordia-Management”, în dosarul nr. 2i-529-3/2022, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul central.

2. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost trimisă la Curtea Constituțională de dl judecător Alexandru Arhip de la Judecătoria Chișinău, sediul central, în baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

A. Circumstanțele litigiului principal

3. Prin Hotărârea din 23 noiembrie 2022 Judecătoria Chișinău, sediul central, a fost intentat procesul de insolvență în privința SRL „Farm Agro Prim” și a fost numit administratorul insolvenței.

4. La 26 aprilie 2023, administratorul insolvenței debitorului *Farm Agro Prim* a formulat o cerere de validare a popririi față de *Concordia-Management* și încasarea unei sume de bani cu titlu de datorie.

5. La 11 martie 2025, dl avocat Dumitru Stratan a ridicat, în interesele *Concordia-Management*, excepția de neconstituționalitate a unor texte din articolele 5 alin. (8) și 126 alineatele (3), (8), (10) și (13) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

6. Prin Încheierea din 17 martie 2025, Judecătoria Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a sesizat Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

B. Legislația pertinentă

7. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 20 Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.”

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 46 Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

(2) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire.

[...]”.

Articolul 54 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

8. Prevederile relevante ale Legii insolvențității nr. 149 din 29 iunie 2012 sunt următoarele:

Articolul 5 Competența instanței de judecată

„[...]”

8) Hotărârile și încheierile instanței de insolvențitate sunt definitive și executorii din momentul pronunțării.

[...]”.

Articolul 126 Poprirea și vânzarea dreptului litigios sau cesiunea creanței

„(1) Sunt supuse urmării silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile incorporale care sunt

datorate debitorului ori sunt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decât după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției.

(2) Poprirea se înființează prin somație a administratorului insolvenței/lichidatorului și se comunică terțului menționat la alin.(1) împreună cu o copie certificată de pe hotărârea de intentare a procedurii de insolvență/faliment asupra debitorului.

(3) Prin somație se va pune în vedere terțului, care devine, potrivit alin. (1), terț poprit, interdicția de a plăti fără acordul administratorului insolvenței/lichidatorului sumele de bani sau de a transmite bunurile mobile pe care le datorează debitorului ori pe care i le va datora, declarându-le indisponibilizate. De la data comunicării somației de înființare a popririi și până la achitarea integrală a obligațiilor, inclusiv pe perioada suspendării urmăririi silite prin poprire, **terțul poprit nu va face nicio altă plată sau operațiune care ar putea diminua bunurile indisponibilizate.** Orice operațiune efectuată cu aceste sume sau bunuri după data comunicării somației de înființare a popririi este nulă. Când se popresc sume cu scadențe succesive, **indisponibilizarea se întinde nu numai asupra sumelor ajunse la scadență, ci și asupra celor exigibile în viitor. Indisponibilizarea se întinde și asupra fructelor civile ale creanței poprite, și asupra oricăror alte accesorii născute chiar după înființarea popririi.**

(4) Dacă sunt înființate mai multe popriri, terțul poprit va comunica administratorului insolvenței/lichidatorului, după caz, numele și adresa celorlalți creditori, sumele poprite de fiecare în parte.

(5) În termen de 5 zile de la comunicarea popririi, iar în cazul sumelor de bani datorate în viitor – de la scadența acestora, terțul poprit este obligat să plătească direct pe conturile de acumulare indicate de administratorul insolvenței/lichidator ori să consemneze suma de bani, dacă creanța poprită este exigibilă, sau, după caz, să indisponibilizeze bunurile mobile corporale poprite și să trimită dovada către administratorul insolvenței/lichidator pentru a fi preluate.

(6) Odată cu primirea sumelor de bani, administratorul insolvenței/lichidatorul va proceda la distribuirea lor în modul prevăzut de lege. Bunurile preluate de la terțul poprit le va include în lista masei debitoare și le va valorifica conform procedurii stabilite.

(7) Terțul în a cărui posesie se află bunurile mobile corporale poprite este supus tuturor îndatoririlor și sancțiunilor prevăzute de lege pentru custozii de bunuri sechestrate. În cazul în care termenul de restituire a bunurilor este scadent, terțul poate cere administratorului insolvenței/lichidatorului să le încredințeze unui custode.

(8) Terțul poprit nu va putea face contestație împotriva popririi. El își va formula apărările în instanța de insolvență, care validează poprirea.

(9) Dacă terțul poprit nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolvenței/lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terțul poprit trebuia să consemneze ori să plătească suma datorată, poate sesiza instanța de insolvență în vederea validării popririi.

(10) Instanța de insolvență îi va cita pe administratorul insolvenței/lichidator, precum și pe terțul poprit, și, la termenul stabilit pentru judecarea cererii de validare, va dispune administrarea oricărei probe necesare soluționării acesteia, care este admisibilă potrivit normelor de drept comun. În instanța de validare, terțul poprit poate opune creditorului următor toate excepțiile și mijloacele de apărare pe care le-ar putea opune debitorului în măsura în care ele se întemeiază pe o cauză anterioară popririi. Hotărârea de validare a popririi este supusă numai apelului de către terțul poprit.

(10¹) Dacă valoarea cererii de validare privind încasarea mijloacelor bănești, în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, aceasta se examinează de instanța de insolvență ca cerere cu valoare redusă, în modul stabilit de Codul de procedură civilă.

(11) Dacă din probe administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolvență va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul

poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi. Poprirea înființată asupra unei creanțe cu termen sau sub condiție poate fi validată, dar hotărârea nu poate fi executată decât după ajungerea creanței la termen sau la data îndeplinirii condiției, după caz. Dacă sumele sînt datorate periodic, poprirea se validează atît pentru sumele ajunse la scadență, cît și pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producându-și efectele numai la data când sumele devin scadente.

(12) Dacă poprirea a fost înființată asupra unor bunuri mobile incorporale care se aflau la data înființării în posesia terțului poprit, instanța va decide predarea lor în proprietate debitorului. Dacă bunurile mobile incorporale datorate debitorului nu se mai află la data validării în posesia terțului sau nu pot fi predate în natură, acesta este obligat, prin hotărâre de validare, la plata contravalorii acestor bunuri, caz în care va fi urmărit direct prin executorul judecătoresc.

(13) După validarea popririi, terțul poprit va proceda la consemnarea sau la plata datoriei, după caz, în limitele sumei determinate expres în hotărârea de validare. În caz de nerespectare a acestor obligații, executarea silită se va face împotriva terțului poprit în baza hotărârii de validare, în limitele sumei ce trebuia consemnată sau plătită.

[...]”.

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

9. Autorul excepției susține că normele contestate încalcă dreptul de proprietate al terțului poprit, deoarece acesta nu poate formula o contestație separată împotriva popririi, dar își poate formula apărarea doar în instanța de insolvență care validează poprirea. În acest sens, autorul menționează că Legea nu definește clar procedura de indisponibilizare a bunurilor poprite, condițiile și circumstanțele în care se aplică, iar terțul poprit nu poate contesta măsurile întreprinse de administrator cu privire la indisponibilizarea bunurilor.

10. De asemenea, autorul menționează că norma contestată de la articolul 126 alin. (8) din Legea insolvenței îi restrânge în mod esențial dreptul de acces la o instanță, deoarece nu poate contesta măsura de poprire în afara instanței de insolvență, fiind obligat să-și apere drepturile exclusiv în instanța de insolvență.

11. Autorul menționează că nu este reglementată clar procedura prin care instanța de insolvență administrează probele prezentate de terțul poprit, iar acesta este lipsit de dreptul de a prezenta probe noi sau de a contesta probele prezentate de administratorul autorizat, precum și de a invoca excepții care nu sunt legate de relația sa cu debitorul, dar care influențează asupra validării popririi.

12. Autorul notează că norma de la 126 alin. (13) din Legea contestată îl obligă după validarea popririi să efectueze plata sau consemnarea datoriei, iar în caz de nerespectare, executarea silită se aplică imediat. De asemenea, această normă nu prevede dacă terțul poprit poate beneficia de suspendarea executării hotărârii, iar acest fapt poate genera arbitrariul, în lipsa unor garanții procedurale esențiale, fapt care i-ar încălca dreptul de proprietate.

13. În concluzie, autorul excepției afirmă că dispozițiile contestate contravin articolelor 20, 23, 46 și 54 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

14. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

15. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Legea insolabilității, ține de competența Curții Constituționale.

16. Curtea constată că sesizarea ridicată de reprezentantul părții într-un proces din fața instanței de insolabilitate este formulată de subiectul căruia i s-a acordat acest drept, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile menționate *supra* la § 1. Așa cum rezultă din sesizare și din încheierea instanței în procedura de insolabilitate, administratorul insolabilității a formulat o cerere împotriva unui terț poprit, care este subiectul în numele căruia a fost ridicată excepția. Prin urmare, Curtea admite că norma contestată ar putea fi aplicată la examinarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

18. Curtea constată că articolul 126 alineatele (3) și (10) din Legea insolabilității a constituit anterior obiect al controlului constituționalității (a se vedea DCC nr. 47 din 12 aprilie 2022 și DCC nr. 127 din 11 septembrie 2025).

19. Curtea reține că autorul sesizării a menționat incidența articolelor 20 (*accesul la justiție*), 23 (*dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle*), 46 (*dreptul la proprietate privată și protecția acesteia*) și 54 (*restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*) din Constituție.

20. Curtea menționează că articolele 23 și 54 din Constituție nu au o aplicabilitate de sine stătătoare. Pentru a fi aplicabile, autorul sesizării trebuie să demonstreze existența unei ingerințe în drepturile fundamentale (a se vedea HCC nr. 8 din 5 aprilie 2022, § 26; DCC nr. 26 din 2 aprilie 2024, § 23).

21. Cu privire la incidența articolului 20 din Constituție, autorul sesizării a criticat mai multe aspecte care ar face incident acest articol.

22. Având în vedere afirmațiile autorului sesizării, Curtea menționează că legislatorul are competența constituțională de a reglementa prin lege organică procedura de judecare a cauzelor de insolabilitate. În baza prerogativelor menționate, legislatorul a prevăzut înlăturarea din funcție a administratorului statutar al debitorului insolabil și înlocuirea lui cu un administrator al insolabilității/lichidator-profesionist autorizat, desemnat de instanța de judecată cu prerogative exprese de a gestiona activele insolabilului și de a proteja interesele patrimoniale ale creditorilor acestuia. Printre principalele atribuții ale administratorului insolabilității este și cea de a determina componența masei debitoare la data intentării procesului de insolabilitate și de a depune întreaga competență și diligență de a-i majora valoarea prin, *inter alia*: (i) stabilirea bunurilor care îi aparțin, dar se află în posesia altor persoane; (ii) anularea actelor juridice care au prejudiciat insolabilul; (iii) încasarea creanțelor de la debitorii insolabilului, inclusiv prin poprirea bunurilor sau a sumelor datorate debitorului de către o a treia persoană (a se vedea articolul 2 din Legea insolabilității).

23. În cadrul popririi, legislatorul a împuternicit administratorul insolabilității cu competența de a soma terțul-datornic și de a-l anunța că mijloacele bănești/bunurile pe care acesta le datorează debitorului insolabil se declară indisponibilizate și urmează a fi plătite/transmise doar la indicația sa (articolul 126 alin. (3)). Curtea nu poate reține critica autorului sesizării referitoare la neclaritatea procedurii de indisponibilizare și eventuala extindere a popririi asupra fructelor și accesoriilor acesteia prevăzute la articolul 126 alin. (3) din Legea insolabilității, deoarece nici una din aceste prevederi nu se referă la restrângerea dreptului de acces la o instanță sau a garanțiilor unui proces echitabil. Mai mult, Curtea observă că legislatorul în

textele contestate nu stabilește condiții mai dezavantajoase pentru terțul poprit decât angajamentul asumat de el în relații cu debitorul insolubil.

24. Curtea nu poate accepta critica articolului 126 alin. (8) referitoare la contestarea actului de poprire în instanța de judecată, deoarece legislatorul a lăsat la dispoziția părților raportului juridic (debitor insolubil – terț poprit) să-și exercite în mod voluntar drepturile și obligațiile ce derivă din actul/faptul juridic în baza căruia a apărut datoria terțului. Prevederile legale nu permit administratorului insolvabilității să execute în mod forțat poprirea menționată în somație. În cazul în care terțul poprit nu execută în termenul legal obligațiile ce-i revin pentru îndeplinirea popririi, administratorul insolvabilității se va adresa instanței de insolabilitate pentru validarea popririi. În fața acestei instanțe terțul poprit va fi citat și își va putea exercita toate drepturile procesuale. În special, în ședința de validare a popririi, terțul poprit poate prezenta argumente și probe, să invoce ilegalitatea popririi și, respectiv, să solicite desființarea ei.

25. Curtea nu poate reține critica articolului 126 alin. (8) prin care autorul afirmă că terțul poprit este obligat să se apere doar în instanța de insolabilitate fără a-i permite să-și protejeze patrimoniul printr-o „cale independentă de control judiciar”. Curtea menționează că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legislator cu respectarea anumitor exigențe. Legislatorul a prevăzut că acțiunile de intentare a proceselor de insolabilitate în privința unei persoane juridice se efectuează în unul dintre sediile instanței în a cărei rază teritorială se află sediul persoanei juridice respective (a se vedea articolele 355-356 și 38 alin. (2) din Codul de procedură civilă), care sunt, potrivit Constituției, instanțe prin care se înlăptuiește justiția în Republica Moldova (a se vedea articolele 114 și 115 alin. (1)) și în care activează judecători independenți, imparțiali și inamovibili.

26. Curtea nu confirmă critica articolului 126 alin. (10) din Legea insolvabilității, prin care autorul afirmă că s-ar limita dreptul terțului poprit de a prezenta probe noi sau de a contesta probele aduse de administratorul insolvabilității. Curtea observă că, contrar afirmațiilor autorului, legislatorul a prevăzut că: (i) „instanța de insolabilitate [...] va dispune administrarea oricărei probe necesare soluționării acesteia, care este admisibilă potrivit normelor de drept comun”; (ii) „în instanța de validare terțul poprit poate opune creditorului urmăritor toate excepțiile și mijloacele de apărare pe care le-ar putea opune debitorului” (articolul 126 alin. (10)); (iii) „dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolabilitate va adopta o hotărâre de validare a popririi” (articolul 126 alin. (11)). În jurisprudența sa, Curtea a reținut că condiția stabilită de articolul 20 din Constituție este ca instanța de judecată să ofere motive rezonabile în hotărârea de admitere a cererii de validare a popririi (a se vedea DCC nr. 47 din 12 aprilie 2022, § 18). Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că obligația instanțelor judecătorești de a-și motiva deciziile reprezintă o garanție procedurală esențială în baza articolului 6 § 1 din Convenție, pentru că le demonstrează părților că argumentele lor au fost avute în vedere, pentru că le oferă posibilitatea de a formula obiecții sau de a contesta hotărârea, și servește, de asemenea, pentru prezentarea motivelor hotărârii judecătorești către public (a se vedea *Siredzhuk v. Ucraina*, 21 ianuarie 2016, § 63). Așadar, îi revine instanței obligația de a verifica condițiile cererii de validare a popririi, pretențiile pe care se fundamentează poprirea, precum și probele care confirmă existența obligațiilor pecuniare față de debitor.

27. Curtea nu poate reține nici critica prin care autorul afirmă că terțul poprit este obligat să plătească sau să consemneze datoria stabilită în hotărârea de validare chiar

și în cazul în care nu este de acord cu hotărârea instanței de insolabilitate și a contestat-o cu apel. În baza competenței constituționale, legislatorul a stabilit la articolul 5 alin. (8) din Legea insolabilității că „hotărârile instanței de insolabilitate sunt definitive și executorii din momentul pronunțării” și că „apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolabilitate” (articolul 8 alin. (1) din Lege). Așadar, Curtea menționează că terțul poprit are garanții în situația în care instanța de apel ar anula hotărârea de validare a popririi, deoarece acesta beneficiază de întoarcerea executării conform dispozițiilor articolelor 157-160 din Codul de executare. În acest sens, respectarea anumitor exigențe, care sunt prestabilite de legislator, și anume dreptul terțului poprit de a contesta poprirea în fața instanței de insolabilitate, reprezintă garanții ale articolului 20 din Constituție.

28. Așadar, din analiza argumentelor autorului excepției, Curtea nu poate reține articolul 20 din Constituție.

29. Cu privire la incidența articolului 46 din Constituție, Curtea menționează următoarele.

30. Curtea nu poate reține critica articolului 126 alin. (3) din Legea insolabilității prin care autorul afirmă că indisponibilizarea sumelor și bunurilor terțului poprit, inclusiv a celor viitoare și a fructelor civil, afectează disproporționat dreptul de proprietate garantat de Constituție, deoarece legislatorul permite administratorului să poprească doar bunurile/banii etc. care sunt: (i) „datorate debitorului ori sunt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente” (articolul 126 alin. (1)); (ii) „sume de bani sau de a transmite bunurile mobile pe care le datorează debitorului” (articolul 126 alin. (3)). Altfel spus, legislatorul nu stabilește norme care ar afecta patrimoniul terțului poprit, aceste norme justifică poprirea banilor/bunurilor pe care terțul le datorează debitorului insolabil în baza unor obligații civile sau comerciale anterioare. Prin urmare, prin poprire se realizează o modalitate specifică procesului de insolabilitate de executare a unor obligații existente între terț și debitorul insolabil.

31. De asemenea, Curtea menționează că în eventualitatea în care instanța de apel ar casa hotărârea instanței de insolabilitate după ce a fost executată hotărârea de validare a popririi, terțul poprit deține garanțiile menționate la § 27 *supra*, prin urmare, Curtea nu poate reține critica referitoare la articolul 126 alin. (13) din Lege.

32. De asemenea, Curtea a menționat, în jurisprudența sa, că dreptul național trebuie să-i ofere persoanei posibilitatea de a-și prezenta cazul în fața unei autorități competente care să se pronunțe în privința măsurii care aduce atingere dreptului său de proprietate. Statul are obligația de a institui proceduri judiciare care implică garanții suficiente și care le permit instanțelor naționale să soluționeze în mod eficient și corect orice litigii între persoane private, precum și între indivizi și stat (a se vedea DCC nr. 110 din 6 septembrie 2022, § 31). În această cauză, legislatorul a stabilit că terțul poate răsturna poprirea prin prezentarea probelor care confirmă că, *inter alia*, (i) nu are datorii față de debitorul insolabil și nici nu deține bunuri ale acestuia; (ii) și-a executat obligațiile pe care le-a avut anterior; sau (iii) obligația sa a fost stinsă printr-o altă modalitate (DCC nr. 127 din 11 septembrie 2025, § 25). Prin urmare, Curtea nu poate reține argumentele invocate de autor referitoare la incidența dreptului de proprietate.

33. Cu referire la neconstituționalitatea articolului 5 alin. (8) din Legea insolabilității, autorul nu a prezentat argumente, critica sa s-a referit doar la coroborarea acestui articol cu articolul 126 alin. (13) din Lege. Curtea reiterează că pretinsa neconcordanță dintre două sau mai multe norme conținute în aceeași lege sau în legi diferite nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci una de interpretare

și de aplicare a legii, competențe care le revin instanțelor de judecată (a se vedea DCC nr. 16 din 14 martie 2024, § 16).

34. Prin urmare, în baza celor menționate *supra*, Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate nu întrunește condițiile de admisibilitate și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g) și 140 din Constituție, 27 alin. (2) și (4) lit. d), 37 și 40 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a textului „hotărârile și încheierile instanței de insolvență sunt definitive și executorii din momentul pronunțării” din articolul 5 alin. (8), a textelor „terțul poprit nu va face nicio altă plată sau operațiune care ar putea diminua bunurile indisponibilizate”, „indisponibilizarea se întinde nu numai asupra sumelor ajunse la scadență”, „indisponibilizarea se întinde și asupra fructelor civile ale creanței poprite, și asupra oricăror alte accesorii născute chiar după înființarea popririi” din articolul 126 alin. (3), precum și a alineatelor (8), (10) și (13) din articolul 126 din Legea insolvenței, ridicată de dl avocat Dumitru Stratan, în interesele SRL „Concordia-Management”, în dosarul nr. 2i-529-3/2022, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul central.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

Chișinău, 6 noiembrie 2025

DCC nr. 159

Dosarul nr. 76g/2025